

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-059/2026-15

Datum: 17. 6. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter Andraža Žvana in dr. Mateje Škabar kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Storitve fizičnega varovanja zunanjega oddelka Upravnega sodišča RS, Ulica škofa Maksimilijana Držečnika 6, Maribor*« v zvezi z zahtevkom za revizijo, ki ga je vložila družba Protect Infra, d.o.o., Partizanska cesta 36, Maribor, ki ga zastopa Odvetniška pisarna Lah, Jambrokovič & Partnerji, d.o.o., Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva ulica 33, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 17. 6. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi naročnikova odločitev, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. Su 377/2025-50 z dne 27. 3. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 4.844,76 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s spremembami; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 19. 1. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN000287/2026-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije pod št. objave 35692-2026, s štirimi popravki.

Naročnik je 30. 3. 2026 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. Su 377/2025-50 z dne 27. 3. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila ali izpodbijana odločitev), s katero je odločil, da se javno naročilo odda ponudniku PROLINE

VAROVANJE, družba za varovanje ljudi in premoženja, d.o.o., Cesta v Mestni log 55, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je glede na merilo uvrstila na prvo mesto in jo je naročnik ocenil kot dopustno. Iz tega razloga naročnik preostalih prejetih, manj ugodnih ponudb (med drugim tudi vlagateljve) z vidika njihove dopustnosti ni preverjal.

Vlagatelj je 10. 4. 2026 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se razveljavi izpodbijano odločitev in se mu odda javno naročilo kot ekonomsko najugodnejšemu ponudniku, saj meni, da naročnik izbranemu ponudniku ne bi smel priznati točk po merilu št. 2 – *»Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat«*. Zahteva tudi povrnitev priglašениh stroškov pravnega varstva.

Uvodoma vlagatelj opisuje dosednji potek predmetnega postopka oddaje javnega naročila in v okviru tega navaja, da je naročnik, kljub temu, da je ugodil (prvotnemu) vlagateljvevu zahtevku za revizijo z dne 3. 2. 2026, vložnemu zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, odločil drugače, kot je predlagal vlagatelj in v celoti razveljavil pogoj za sodelovanje iz 2. alineje točke 13.6 razpisne dokumentacije (*»Licence in standard«*), ne pa zgolj besedila, ki ga je izpodbijal vlagatelj (tj. v delu, ki se nanaša na možnost sklicevanja na kapacitete gospodarskega subjekta v primeru, ko ponudnik sam ne razpolaga z licenco za upravljanje z glavnim varnostno-nadzornim centrom [v nadaljevanju: VNC], in v delu, ki dopušča opustitev nominacije subjekta, ki ponudniku z lastnim VNC zagotavlja nadomestni VNC).

Po prepisu merila št. 2, kot ga je določil naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija), in pojasnila, ki ga je v zvezi s tem naročnik objavil na Portalu javnih naročil (odgovor z dne 1. 3. 2026), vlagatelj zatrjuje, da naročnikova ugotovitev iz izpodbijane odločitve v zvezi s ponudbo izbranega ponudnika v delu, ki se nanaša na izpolnjevanje predmetnega merila, ni pravilna. Vlagatelj namreč po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ugotavlja, da je v ponudbi predložen *»Pravilnik o družbeni odgovornosti družbe Proline varovanje d.o.o.«* z dne 23. 5. 2022 (v nadaljevanju: Pravilnik o družbeni odgovornosti) in *»Pravilnik o plačah in drugih prejemkih delavcev v družbi Proline varovanje d.o.o.«* z dne 1. 3. 2016 (v nadaljevanju: Pravilnik o plačah in drugih prejemkih) ter *»Potrdilo o izvajanju ukrepov družbene odgovornosti skladno s Pravilnikom«* z dne 26. 1. 2026 (v nadaljevanju: Potrdilo), izdano s strani subjekta BE WARN, Marko Perko, s.p., pri čemer že naslov Potrdila razkriva, da se slednje nanaša zgolj na izvajanje ukrepov družbene odgovornosti in en pravilnik, navedeno pa potrjuje tudi vsebina Potrdila, v kateri je navedeno zgolj preverjanje izvajanja ukrepov družbene odgovornosti, skladno s Pravilnikom o družbeni odgovornosti – in ne tudi ukrepov iz naslova delovne odgovornosti, skladno s Pravilnikom o plačah in drugih prejemkih. Navedeno vlagatelj izpostavlja kot problematično iz razloga, ker je naročnik v odgovoru na vprašanje, zastavljeno preko Portala javnih naročil, pojasnil, da mora biti opravljena presoja ustreznosti delovanja družbe z vidika delovne in družbene odgovornosti. Naročnik je v tem odgovoru *»ustrezne ukrepe«* tudi opredelil, med drugim je navedel možnost izplačevanja nagrad, ki kvečjemu sodi med ukrepe, ki jih ureja Pravilnik o plačah in drugih prejemkih. Vlagatelj tako že iz tega razloga ocenjuje, da Potrdilo, ki ga je predložil izbrani ponudnik v svoji ponudbi, vsebinsko ni skladno z zahtevami razpisne dokumentacije. Poleg tega vlagatelj meni, da Potrdilo ni ustrezno tudi iz razloga, ker se izdajatelj niti ne ukvarja s presojo z vidika delovne odgovornosti, saj je (kot je navedel na Potrdilu) specializiran za varnost pri delu, požarno varnost, strokovno svetovanje, meritve v delovnem okolju in usposabljanja zaposlenih – kar predstavlja neposredno povezavo z ukrepi, ki jih določa Pravilnik o družbeni odgovornosti, nikakor pa ne z ukrepi, ki se nanašajo na možnost izplačevanja nagrad. Izdajatelj je na Potrdilu tudi sam navedel, da je usposobljen zgolj za neodvisno presojo izvajanja ukrepov družbene odgovornosti delodajalcev, navedeno pa naj bi izhajalo tudi iz izdajateljve spletne strani, kjer je navedeno, da se ukvarja z varstvom pri delu, požarno varnostjo in promocijo zdravja. Pri tem vlagatelj izpostavlja, da je varstvo pri delu sicer

lahko eden od elementov (širšega) področja delovne in družbene odgovornosti, še zdaleč pa ne njegov bistven del.

Nadalje vlagatelj zatrjuje, da Potrdilo tudi formalno ne izpolnjuje naročnikovih zahtev, saj izdajatelj, ki je samostojni podjetnik, ne predstavlja »institucije«, upoštevajoč opredelitev tega pojma v Slovarju slovenskega knjižnega jezika. Poudarja, da je za izpolnitev naročnikovega merila, da sprejete ukrepe v družbi nadzira neodvisna zunanja institucija, bistveno, da gre za institucijo, ki ima ustrezno organizacijsko in upravljavsko strukturo, notranje organe in sistematične postopke ugotavljanja izpolnjevanja pogojev, kar omogoča neodvisno presojo izvajanja ukrepov – to pa presega zmožnosti samostojnega podjetnika, ki dejavnost opravlja sam. Ob tem pojasnjuje, da pravila akreditiranja Slovenske akreditacije sicer omogočajo podelitev akreditacije tudi samostojnim podjetnikom, vendar le, če organizacija samostojnega podjetnika izpolnjuje zahteve za usposobljenosti organov za ugotavljanje skladnosti. Pri tem se vlagatelj opre tudi na določbo standarda ISO/IEC 17065:2012, ki opredeljuje zahteve za organe, ki certificirajo proizvode, procese in storitve. Navedeno po mnenju vlagatelja dodatno kaže na zahtevo po večosebni organizacijski strukturi.

Izbrani ponudnik se je o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo izjasnil z vlogo z dne 16. 4. 2026.

Glede navedb vlagatelja v zvezi z izpolnjevanjem pogoja o VNC izbrani ponudnik najprej poudarja, da je bila razpisna dokumentacija v tem delu spremenjena in tako predmetna zahteva ni bila več določena kot pogoj za sodelovanje – saj glede na predmet javnega naročila (izvajanje fizičnega varovanja, brez storitev tehničnega varovanja oziroma priklopa sistemov na VNC) ta zahteva ni potrebna. Ne glede na navedeno pojasnjuje, da že za pridobitev licence za varovanje ljudi in premoženja izpolnjuje zakonske pogoje, ki vključujejo zagotavljanje lastnega ali pogodbenega VNC, zato naročnik tega ni dolžan dodatno preverjati (kot tudi ne ostalih zahtev za pridobitev licence).

Dalje izbrani ponudnik navaja, da si vlagatelj napačno razlaga merilo »*Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat*«, saj razpisna dokumentacija ni zahtevala formalne certifikacijske sheme, akreditacije ali posebne registracije zunanjega podjetja, temveč vsebinsko izkazovanje s strani naročnika zahtevanih elementov (tj. izvajanje ukrepov družbene odgovornosti, njihovo dejansko implementacijo in periodično preverjanje s strani zunanje, od delodajalca neodvisne institucije). Glede na to, da je v ponudbi predložil Potrdilo, ki ga je izdal neodvisen zunanji subjekt, izbrani ponudnik meni, da vlagatelj neutemeljeno zatrjuje, da izdajatelj ne predstavlja ustrezne neodvisne institucije, saj razpisna dokumentacija ni določala posebne pravnoorganizacijske oblike, akreditacije ali registracije za specifično dejavnost, temveč zgolj, da gre za neodvisen zunanji subjekt, ki izvaja presojo. Poleg tega, da izdajatelj Potrdila ni povezan z izbranim ponudnikom, da deluje kot neodvisen zunanji subjekt in je dejansko izvedel presojo implementacije ukrepov, izbrani ponudnik pojasnjuje še, da ta subjekt opravlja dejavnosti, ki vključujejo izvajanje strokovnih presoj, svetovanj in pripravo strokovnih mnenj (kar izhaja tudi iz njegove registrirane dejavnosti), in poudarja, da bi razlaga, za katero se zavzema vlagatelj, v celoti izničila možnost predložitve enakovrednega dokazila (ki ga je naročnik izrecno dopustil), saj bi to možnost omejila zgolj na subjekte, ki delujejo v okviru formaliziranih certifikacijskih shem. Nadalje izpostavlja, da vlagatelj zmotno navaja, da zunanja presoja ne zajema ukrepov s področja delovne odgovornosti, saj iz Pravilnika o družbeni odgovornosti izhaja, da ta v pomembnem delu ureja odnos do zaposlenih, organizacijo dela, zdravje in varnost pri delu, usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja ter razvoj kadrov, pri čemer iz predloženega Potrdila izhaja, da je bila presoja izvedena na vseh teh področjih – ti elementi pa po svoji vsebini predstavljajo ključne delovno-organizacijske ukrepe. Ob tem dodatno poudarja, da naročnik v pojasnilih razpisne

dokumentacije ni določil obveznega nabora ukrepov, ki bi jih ponudnik moral kumulativno izpolnjevati, temveč je naštel ustrezne ukrepe, ki izkazujejo socialno odgovornega delodajalca – pri čemer tudi vlagatelj ne izpolnjuje vseh teh ukrepov (npr. možnosti izplačevanja nagrad, urejene organizacije nadomeščanj, možnosti psihološkega svetovanja), klub temu pa te ukrepe izpostavlja kot bistvene pri presoji ponudbe izbranega ponudnika, kar kaže na nedosledno in selektivno razlago razpisne dokumentacije.

Naročnik je 27. 3. 2026 sprejel sklep št. Su 377/2025-50 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), s katerim je zavrnil vlagateljev zahtevek za revizijo in njegovo zahtevo za povrnitev stroškov.

Uvodoma naročnik v zvezi z navedbo vlagatelj o razveljavitvi celotnega pogoja za sodelovanje iz 2. alineje točke 13.6 razpisne dokumentacije pojasnjuje, da je sledil zahtevi vlagatelja, ki je izpodbijal vsebino celotnega pogoja, kot se je glasilo, zato ga je naročnik razveljavil. Če bi vlagatelj menil, da je treba razveljaviti pogoj zgolj v delu izkazovanja, pa bi moral drugače oblikovati pravovarstveni predlog, pri čemer naročnik dodaja, da ga vlagatelj ne more prisiliti, da vključuje zahtevo glede VNC, poleg tega pa vlagatelj zoper spremenjeno razpisno dokumentacijo z dne 19. 2. 2026 ni vložil pravnega sredstva, zato je glede presoje določil razpisne dokumentacije v tej fazi prekludiran.

V zvezi z očitkom vlagatelja o neustreznosti Potrdila, predloženega v ponudbi izbranega ponudnika, naročnik najprej citira odgovor, ki je ga na Portalu javnih naročil objavil 1. 3. 2026, in poudarja, da je v njem primeroma določil ustrezne ukrepe, ki so namenjeni izboljšanju položaja delavcev v organizaciji, ni pa določil, da morajo interni ukrepi vključevati vse te ukrepe. Navedeno izhaja iz besedne zveze »kot ustrezne«, poleg tega je ponekod tudi določeno, da se ukrepi vključijo, če jih je sploh mogoče vključiti. Dalje naročnik ob upoštevanju vsebine Pravilnika o družbeni odgovornosti – ki ga je izbrani ponudnik poleg Pravilnika o plačah in drugih prejemkih predložil v svoji ponudbi – navaja, da ta zajema več, kot je določeno s Pravilnikom o plačah in drugih prejemkih, saj so cilji, ki so usmerjeni na zagotovitev varnih delovnih mest in zaupanja, produktivnosti, vlaganja v človeški kapital, tisti ukrepi, ki se izražajo tudi preko drugih internih aktov (npr. tudi Pravilnika o plačah in drugih prejemkih, Pravilnika o sistemizaciji delovnih mest, katere Pravilnik o družbeni odgovornosti neposredno določa). Upoštevajoč navedeno naročnik tolmačenje vlagatelja označi kot zmotno, saj iz Pravilnika o družbeni odgovornosti izhajajo zaveze delodajalca glede organizacijskega upravljanja (sprejemanje ukrepov za uresničevanje in nadzorovanje doseganje ciljev), odnos do zaposlenih in zaposlovanje ter ostale zaveze iz tega pravilnika, prav tako pa iz Potrdila jasno izhaja, da so realizirani vsi ukrepi (nekateri od teh so tudi primeroma navedeni) – vlagatelj tako po oceni naročnika zahtevek za revizijo gradi ob nepoznavanju vsebine Pravilnika o družbeni odgovornosti, ki vsebuje tudi delovno odgovornost in vključuje vse primeroma naštete ukrepe, ki jih je naročnik podal v okviru odgovora.

Nadalje naročnik glede očitka o neustreznosti izdajatelja Potrdila izpostavlja zakonske določbe in stališča Državne revizijske komisije, ki jih je ta zavzela v zvezi z razlago določb razpisne dokumentacije, ter v okviru tega pojasnjuje, da se v odgovoru ni skliceval na Slovensko Akreditacijo ali na standard SIST EN ISO/IEC 17065:2012 oziroma ni na prav noben način opisal, kdo predstavlja neodvisno zunanjo institucijo, ki se ukvarja s presojo ustreznosti delovanja družbe z vidika delovne in družbene odgovornosti. Ker torej v razpisni dokumentaciji ni določil nobenih posebnih pravil in zahtev glede statusa zunanjega neodvisnega presojevalca, naročnik po roku za oddajo ponudb ne more določevati, kateri zunanji subjekt, ki je opravil preveritev implementiranih ukrepov, je primeren in kateri ni, posledično pa nima pravne podlage, da bi kot neustreznega štel pregled s strani subjekta, ki ni odvisen od delodajalca in skladno z registriranimi dejavnostmi lahko opravlja tovrstno dejavnost.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 29. 4. 2026 in 30. 4. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 5. 5. 2026. V njej vztraja pri svojih navedbah in prereka naročnikove razloge za zavrnitev zahtevka za revizijo. Poudarja, da je pri razlagi odgovora, ki ga je naročnik v zvezi z merilom št. 2 objavil na Portalu javnih naročil dne 1. 3. 2026, treba v prvi vrsti izhajati iz vprašanja, na katerega je naročnik odgovarjal, v katerem je zainteresirani ponudnik naročnika opozoril, da v okviru merila ni vsebinsko opredelil konkretnih ukrepov ali objektivnih kriterijev, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, da zadosti temu merilu, in izpostavil potrebo po naštetju ukrepov, da bo naročnik zmožen presoditi, ali je ponudnik predložil enakovreden certifikat (potrdilo) s področja družbene odgovornosti. Naročnik je tako v odgovoru taksativno naštel konkretne *»ustrezne ukrepe ponudnika, ki izkazujejo socialno družbeno odgovornost delodajalca«* (med drugim tudi možnost izplačevanja nagrad), šele na podlagi teh ukrepov pa je naročnik zmožen vršiti presojo o tem, ali so ponudniki, ki ne razpolagajo z veljavnim certifikatom Družini prijazno podjetje ali Družbeno odgovoren delodajalec, predložili enakovreden certifikat (potrdilo) s področja družbene odgovornosti – saj bi bila v nasprotnem primeru naročnikova presoja arbitrarna. Temu dodatno pritrjuje dejstvo, da je naročnik pri treh od trinajstih taksativno naštetih ukrepov izrecno dopustil, da jih ponudniki ne izpolnjujejo, če narava dela tega ne omogoča/dopušča (če bili ukrepi naštetih primeroma, ne bil bilo razloga za navedbo možnosti opustitve posameznih kriterijev) – kar *a contrario* pomeni, da so ponudniki vseh preostalih deset naštetih ukrepov dolžni izpolnjevati, ne glede na to, ali narava dela to omogoča. Prav tako je naročnik v izpostavljenem odgovoru pojasnil, da zgolj sprejeti interni pravilniki, ki urejajo navedene institute, niso enakovredno pojasnilo, če ustrezne implementacije ni potrdila neodvisna institucija. Zato parcialno povzemanje vsebine Pravilnika o družbeni odgovornosti ne ovrže dejstva, da se Potrdilo nanaša zgolj in izključno na ta pravilnik in je izrecno omejeno na *»preverjanje izvajanja ukrepov družbene odgovornosti«*. Vlagatelj poudarja, da naročnik na eni strani priznava, da Potrdilo ne omenja Pravilnika o plačah in drugih prejemkih, na drugi strani pa implicira, da gre na podlagi Potrdila sklepati tudi implementacijo navedenega pravilnika. Ob tem glede razlage izdajatelja certifikata vlagatelj izpostavlja še, da je razpisna dokumentacija vendarle (v nasprotju z zatrjevanjem naročnika) določala nekaj zahtev, in sicer da mora enakovreden certifikat zagotavljati periodično preverjanje izpolnjevanje pogojev s strani zunanje, od delodajalca neodvisne institucije, ki spremlja vpeljavo in izvajanja ukrepov, ki na nivoju delodajalca v njegovo poslovanje vnesejo elemente družbene odgovornosti, skrbi za delavce (npr. nudenje psihološke pomoči) in njihovo usklajevanje službenega in zasebnega/družinskega življenja, prav tako pa je naročnik v odgovoru na vprašanje pojasnil, da mora že sprejete ukrepe nadzirati in potrditi neodvisna institucija, ki se ukvarja s presojo ustreznosti delovanja družbe z vidika delovne in družbene odgovornosti. Glede na navedeno in glede na to, da iz Potrdila izhaja, da se slednje nanaša le na izvedbo presoje družbene odgovornosti skladno s Pravilnikom o družbeni odgovornosti, kakor tudi, da je izdajatelj Potrdila usposobljen za *»neodvisno presojo izvajanja ukrepov družbene odgovornosti delodajalcev«*, vlagatelj zatrjuje, da Potrdilo ne zajema ukrepov delovne odgovornosti niti Pravilnika o plačah in drugih prejemkih (červno slednji ureja možnost izplačevanja nagrad), izdajatelj pa ne izpolnjuje posebnih zahtev za položaj in status neodvisnega presojevalca, ki jih je razpisna dokumentacija (četudi skopo) vendarle določala. Tudi sicer je vlagatelj še vedno prepričan, da izdajatelja kot samostojnega podjetnika (ki ga tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo naziva kot subjekt) ni mogoče uvrstiti med institucije, kamor lahko uvrstimo kvečjemu pravne osebe (ustanove, inštitute, javnopravne subjekte ipd.).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno z načelom kontradiktornosti, v seznanitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 16. 4. 2026, s katero se je ta izjasnil o zahtevku za revizijo.

Vlagatelj vlogi z dne 27. 5. 2026, s katero se je opredelil do navedb izbranega ponudnika, vztraja pri revizijskih navedbah ter poudarja, da izbrani ponudnik v bistvenem ponavlja argumente naročnika, na katere je vlagatelj že odgovoril. Najprej izpostavlja, da predmet spora ni vprašanje zagotavljanja VNC (saj to ni bil pogoj za dopustnost ponudb), temveč izključno presoja pravilnosti priznanja točk izbranemu ponudniku po merilu »*Družini prijazno podjetje ali enakovreden certifikat*«. Po mnenju vlagatelja razpisna dokumentacija jasno določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati enakovreden certifikat, in sicer da mora biti izdan s strani institucije (in ne kakršnega koli subjekta), ki je neodvisna in zunanja s strani delodajalca ter se ukvarja s presojo ustreznosti delovanja družbe z vidika tako delovne kot družbene odgovornosti. Vlagatelj ponovno zatrjuje, da dokazilo, ki ga je predložil izbrani ponudnik, navedenih zahtev ne izpolnjuje, saj samostojnega podjetnika, ki ga je izdal (tj. fizično osebo, ki opravlja registrirano dejavnost), po slovenskem pravnem redu ni mogoče uvrstiti med institucije (kamor sodijo zlasti pravne osebe javnega prava in pravne osebe zasebnega prava z institucionalnim značajem). Ob tem poudarja, da njegova argumentacija ne temelji na formalni certifikacijski shemi (kot to skuša prikazati izbrani ponudnik), temveč na jezikovni razlagi besede »institucija« – ki je v razpisni dokumentaciji izrecno uporabljena. Upoštevajoč navedeno se kot nerelevantno označi sklicevanje izbranega ponudnika na registrirane dejavnosti izdajatelja spornega potrdila, saj teh razpisna dokumentacija ni zahtevala. Trditev izbranega ponudnika, da Pravilnik o družbeni odgovornosti vključuje tudi delovnopravne ukrepe, posledično pa da je preverjanje zajelo tudi delovno odgovornosti, je po mnenju vlagatelja v nasprotju z besedilom Potrdila, kjer je navedeno, da gre za preverjanje ukrepov družbene odgovornosti, skladno s Pravilnikom o družbeni odgovornosti (torej zgolj enim od dveh v ponudbi priloženih internih aktov), ter izrecno navedbo izdajatelja o usposobljenosti izvajanja ukrepov družbene odgovornosti delodajalcev. Naročnik pa je izrecno navedel tudi ukrep možnosti izplačevanja nagrad, ki po vsebini neizpodbitno sodi v področje plač in drugih prejemkov delavcev in je torej vezan na delovno odgovornost delodajalcev – da je temu tako, po mnenju vlagatelja izhaja tudi iz dejstva, da je izbrani ponudnik to materijo uredil v ločenem internem pravnem aktu, tj. Pravilniku o plačah in drugih prejemkih (saj če bi šlo za ukrep družbene odgovornosti, niti ne bi bilo potrebe po obstoju ločenega pravilnika). Glede očitka izbranega ponudnika, da vlagatelj tudi sam ne izpolnjuje vseh ukrepov, vlagatelj poudarja, da je predmet revizijskega postopka izključno presoja dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika in dodelitev točk po spornem merilu, tudi sicer pa je vlagatelj v ponudbi predložil zahtevani certifikat Družini prijazno podjetje – naročnik pa je v razpisni dokumentaciji za ponudnike, ki se tem certifikatom oziroma certifikatom Družbeno odgovoren delodajalec ne razpolagajo, podal zahteve za priznanje enakovrednega certifikata in v okviru tega navedel ustrezne ukrepe. Če pa se izbrani ponudnik s temi ukrepi ni strinjal oziroma je menil, da je razpisna dokumentacija v tem delu nejasna ali strožja do ponudnikov, ki ne razpolagajo s poimensko navedenimi certifikati, bi bil dolžan naročnika na to opozoriti ali zoper razpisno dokumentacijo vložiti zahtevek za revizijo.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu prejete dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med strankami je spor o tem, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je izbranemu ponudniku po merilu *»Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat«* priznal (dodatne) točke, kot jih za to merilo določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Merila predstavljajo element za vrednotenje in medsebojno primerjavo ponudb. Gre za razlikovalne znake med ponodbami, katerih izbira odraža naročnikovo presojo pomembnosti posameznih okoliščin, povezanih s predmetom ali izvedbo naročila. Merilo je torej vnaprej podan razlikovalni znak, na podlagi katerega naročnik razvršča ponudbe od najbolj do najmanj ugodne.

Način določitve meril za oddajo javnega naročila ZJN-3 ureja v 84. členu, kjer je v prvem odstavku najprej določeno, da naročnik odda javno naročilo na podlagi ekonomsko najugodnejše ponudbe. V skladu z drugim odstavkom 84. člena ZJN-3 se ekonomsko najugodnejšo ponudbo ugotovi na podlagi cene ali stroškov, ob uporabi pristopa stroškovne učinkovitosti, na primer z izračunom stroškov v življenjski dobi, kot ga določa ta zakon in lahko zajema tudi najboljše razmerje med ceno in kakovostjo, ocenjeno na podlagi meril, ki se nanašajo na kakovost ter okoljske ali socialne vidike, povezane s predmetom javnega naročila. Merila za oddajo javnega naročila morajo biti nediskriminatorna, sorazmerna in povezana s predmetom javnega naročila (peti odstavek 84. člena ZJN-3). Merila za oddajo tudi ne smejo biti določena tako, da je z njimi naročniku podeljena neomejena svoboda pri izbiri najugodnejše ponudbe (šesti odstavek 84. člena ZJN-3).

Navedeno pomeni, da morajo biti merila za izbiro (in z njimi povezana metoda vrednotenja ponudb) določena na način, ki omogoča objektivno primerjavo in ocenjevanje ponudb, kakor tudi naknadno preverjanje rezultatov ocenjevanja, ki ga je izvedel naročnik. Iz tega razloga je v zakonu izrecno določeno, da morajo merila za izbiro zagotoviti možnost učinkovite konkurence ter da jih morajo spremljati podrobni opisi, ki omogočajo učinkovito preverjanje informacij, ki jih ponudniki predložijo z namenom, da se oceni, kako njihova ponudba izpolnjuje posamezno merilo za oddajo javnega naročila. Iz istega razloga ZJN-3 (v sedmem odstavku 84. člena) tudi določa, da mora naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti relativno utež, ki jo dodeli vsakemu merilu, izbranemu za določitev ekonomsko najugodnejše ponudbe, razen če se slednja določi le na podlagi cene. Navedene uteži se lahko opredelijo z določitvijo razpona z ustrezno največjo razliko. Kadar uteži ni mogoče navesti zaradi objektivnih razlogov, naročnik navede merila v padajočem zaporedju po pomembnosti.

Namen zahteve po vnaprejšnji (objektivni) določitvi meril je preprečiti naročnikovo subjektivno oziroma arbitrarno ocenjevanje ponudb ter zagotoviti, da se ponudniki že vnaprej seznanijo z okoliščinami, ki bodo vplivale na izbiro najugodnejše ponudbe. Le na ta način lahko pripravijo tudi konkurenčno ponudbo, ki jo bodo lahko primerjali s ponodbami drugih ponudnikov.

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila merila za oddajo predmetnega javnega naročila določil v 18. členu. V njem je poleg merila ponudbene cene (za katerega je predvidel 85 točk) določil tudi *»Merilo št. 2 – Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat«*. Naročnik je glede predmetnega merila v razpisni dokumentaciji podal naslednje zahteve:

»Ponudnik ali partner, ki ima pridobljen in razpolaga z veljavnim certifikatom Družini prijazno podjetje, Družbeno odgovoren delodajalec, ali enakovreden certifikat/potrdilo s področja družbene odgovornosti prejme 15 točk.

Enakovreden certifikat mora zagotavljati periodično preverjanje izpolnjevanja pogojev s strani zunanje, od delodajalca neodvisne institucije, ki spremlja vpeljavo in izvajanje ukrepov, ki na nivoju delodajalca v njegovo poslovanje vnesejo elemente družbene odgovornost, skrbi za delavce (npr. nudenje psihološke pomoči) in njihovo usklajevanje službenega in zasebnega/družinskega življenja.

Dokazilo:

Ponudnik izpolni obrazec Ponudbeni predračun in predloži fotokopijo veljavnega certifikata.«

V zvezi s predmetnim merilom je naročnik na Portalu javnih naročil prejel tudi vprašanje zainteresiranega gospodarskega subjekta:

»/.../ v zvezi z merilom št. 2 »Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat« prosimo za pojasnilo glede razumevanja pojma enakovreden certifikat/potrdilo s področja družbene odgovornosti.

Ugotavljamo, da naročnik v okviru merila ni vsebinsko opredelil konkretnih ukrepov ali objektivnih kriterijev, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, temveč je točkovanje vezano na razpolaganje s certifikatom oziroma enakovrednim potrdilom, ki zagotavlja periodično preverjanje izpolnjevanja pogojev s strani zunanje, od delodajalca neodvisne institucije.

V skladu s tretjim in četrtem odstavkom 69. člena ZJN-3 ter načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki razumemo, da mora biti pri presoji enakovrednosti odločilna vsebina in način neodvisnega preverjanja izvajanja ukrepov družbene odgovornosti.

Prosimo za pojasnilo, ali lahko kot enakovredno potrdilo v smislu razpisne dokumentacije šteje tudi drugo ustrezno dokazilo, ki temelji na izvedeni neodvisni zunanji presoji izvajanja ukrepov družbene odgovornosti delodajalca ter izkazuje periodično preverjanje njihovega dejanskega izvajanja. Verjetno je potrebno v tem primeru naštetih ukrepe, da boste sploh lahko presodili, da gre za enakovredno potrdilo.

V kolikor bi se merilo razlagalo izključno formalno (le kot razpolaganje z določenim certifikatom), bi to pomenilo kršitev načel ZJN-3. /.../«,

na katerega je naročnik 1. 3. 2026 ob 9.46 odgovoril:

»Naročnik je v Navodilih ponudnikom določil, da mora enakovreden certifikat zagotavljati periodično preverjanje izpolnjevanja pogojev s strani zunanje, od delodajalca neodvisne institucije, ki spremlja vpeljavo in izvajanje ukrepov, ki na nivoju delodajalca v njegovo poslovanje vnesejo elemente družbene odgovornost, skrbi za delavce (npr. nudenje psihološke pomoči) in njihovo usklajevanje službenega in zasebnega/družinskega življenja. Navedeno v zvezi s certifikatom Družini prijazno podjetje pomeni razpolaganje z osnovnim ali s polnim certifikatom Družini prijazno podjetje.

Kot izhaja iz navodil ponudnikom, se kot enakovredne certifikat šteje pridobljen certifikat Družbeno odgovoren delodajalec.

*Kot ustrezni ukrepi ponudnika, ki izkazujejo socialno družbeno odgovornega delodajalca predstavljajo ukrepi namenjeni izboljšanju položaja delavcev v organizaciji in sicer:
- Možnost prožnega delovnega časa, v kolikor narava dela omogoča*

- Možnost dela na daljavo, v kolikor narava dela omogoča delo na daljavo, možnost skrajšanega delovnega časa
- Možnost izplačevanja nagrad
- Urejena organizacija nadomeščanj
- Fleksibilni delovni odmori, v kolikor narave dela to dopušča
- Stalno izboljševanje in vzdrževanje sprejetih ukrepov za usklajevanje zasebnega in poklicnega življenja
- Tekoče in transparentno komuniciranje z zaposlenimi – vzpostavljena politika informiranja in komuniciranja
- Organizacija neformalnih druženj
- Možnost individualnega kariernega razvoja- razvoj kadrov, usposabljanja kadra
- Možnost psihološkega svetovanja
- Vlaganje v razvoj veščin vodstva
- Krepitev zdravja in varstva pri delu

Že sprejete ukrepe mora nadzirati in potrditi neodvisna zunanja institucija, ki se ukvarja s presojo ustreznosti delovanja družbe z vidika delovne in družbene odgovornosti.

Zgolj sprejeti interni pravilniki, ki urejajo navedene institute niso enakovrednost dokazilo, v kolikor niso implementirani in je ustrezno implementacijo potrdila neodvisna institucija.«

Med strankami ni sporno, da izpostavljeni odgovor, objavljen na Portalu javnih naročil, skladno s tretjo povedjo prvega odstavka 67. člena ZJN-3, predstavlja del dokumentacije v zvezi z oddajo predmetnega javnega naročila. Je pa med njimi sporno, kakšne zahteve je naročnik v Navodilih ponudnikom in z izpostavljenim odgovorom na Portalu javnih naročil podal za presojo enakovrednosti certifikata.

Upošteevajoč citirane določbe razpisne dokumentacije je namreč naročnik v prvi vrsti kot ustrezna certifikata določil certifikat Družini prijazno podjetje in certifikat Družbeno odgovoren delodajalec. Poleg tega pa je dopustil tudi tema certifikatoma enakovreden certifikat (potrdilo) s področja družbene odgovornosti. Naročnik je že v Navodilih ponudnikom v določeni meri opredelil kriterije, ki jih mora izpolnjevati enakovreden certifikat, in sicer je določil, da mora ta »zagotavljati periodično preverjanje izpolnjevanja pogojev s strani zunanje, od delodajalca neodvisne institucije, ki spremlja vpeljavo in izvajanje ukrepov, ki na nivoju delodajalca v njegovo poslovanje vnesejo elemente družbene odgovornost, skrbi za delavce (npr. nudenje psihološke pomoči) in njihovo usklajevanje službenega in zasebnega/družinskega življenja«. Glede na vprašanje potencialnega ponudnika pa je na Portalu javnih naročil (zgoraj citirani odgovor z dne 1. 3. 2026) podal še podrobnejše pojasnilo oziroma zahteve v zvezi s presojo enakovrednosti certifikata. V odgovoru se je naročnik najprej skliceval na zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, nato pa naštel ustrezne ukrepe ter določil, da mora že sprejete ukrepe nadzirati in potrditi neodvisna zunanja institucija, ki se ukvarja s presojo ustreznosti delovanja družbe z vidika delovne in družbene odgovornosti, pri čemer je posebej poudaril, da ne zadoščajo le sprejeti interni pravilniki.

Upošteevajoč revizijske navedbe je treba v obravnavanem primeru najprej odgovoriti na vprašanje, ali morajo biti za ugotovitev enakovrednosti certifikata in posledično za pridobitev točk po predmetnem merilu kumulativno izpolnjeni vsi ukrepi, ki jih naročnik v izpostavljenem odgovoru na Portalu javnih naročil navedel kot ustrezne, ali pa so ti navedeni zgolj primeroma.

V tej zvezi gre najprej poudariti, da mora naročnik pri presoji in ocenjevanju ponudb po poteku roka za oddajo ponudb jasne zahteve razlagati tako, kot so zapisane, in jih ne sme razlagati izven

okvirov pomena, kot izhaja iz vnaprej določenih zahtev razpisne dokumentacije, saj bi to pomenilo nedopustno spreminjanje ali dopolnjevanje razpisne dokumentacije po izteku roka za prejem ponudb (prim. prvo poved drugega odstavka 67. člena ZJN-3) ter kršitev temeljnih načel javnega naročanja, predvsem načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) in načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

V obravnavanem primeru Državna revizijska komisija pritrjuje vlagatelju, da je treba naročnikov odgovor, objavljen na Portalu javnih naročil dne 1. 3. 2026, razlagati ob upoštevanju vprašanja, na katerega je bil podan. Iz vprašanja zainteresiranega gospodarskega subjekta izhaja opozorilo, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni vsebinsko opredelil konkretnih ukrepov oziroma objektivnih kriterijev, na podlagi katerih bi bilo mogoče presoditi, ali posamezno potrdilo predstavlja enakovreden certifikat s področja družbene odgovornosti. Ponudnik je zato naročnika izrecno pozval, naj navede ukrepe, ki bodo podlaga za presojo enakovrednosti.

Naročnik je na takšno vprašanje odgovoril tako, da je naštel dvanajst ukrepov, ki jih je opredelil kot »ustrezne ukrepe ponudnika, ki izkazujejo socialno družbeno odgovornega delodajalca«, nato pa določil še, da mora že sprejete ukrepe nadzirati in potrditi neodvisna zunanja institucija. Ob upoštevanju vsebine zastavljenega vprašanja in namena podanega pojasnila Državna revizijska komisija ne more slediti razlagi naročnika in izbranega ponudnika, da gre pri ukrepih, naštetih v odgovoru naročnika, zgolj za primeroma navedene ukrepe. Takšna razlaga bi namreč izničila namen pojasnila in ne bi odpravila nejasnosti, na katero je opozoril zainteresirani gospodarski subjekt. Če bi bili navedeni ukrepi zgolj ilustrativne narave, v danem primeru tudi po podanem odgovoru (kot to pravilno opozarja vlagatelj) ne bi bilo mogoče ugotoviti, da je naročnik določil objektivne kriterije za presojo enakovrednosti zahtevanega certifikata za pridobitev točk po enem od meril.

Da je naročnik navedene ukrepe določil kot vsebinske zahteve za ugotavljanje enakovrednosti certifikata, potrjuje tudi dejstvo, da je pri posameznih ukrepih izrecno navedel, da se uporabljajo le, če to dopušča oziroma omogoča narava dela. Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da takšna omejitev ne bi bila potrebna, če bi bili ukrepi navedeni zgolj primeroma. Naročnik je torej pri treh ukrepih posebej predvidel možnost njihove neuporabe zaradi narave dela, medtem ko za preostale ukrepe takšne izjeme ni določil. Poleg tega bi razlaga, da je naročnik ukrepe naštel le primeroma, pripeljala do položaja, ko bi za priznanje enakovrednosti certifikata zadoščalo le izkazovanje manjšega števila ali celo le enega izmed naštetih ukrepov, kar bi popolnoma razvrednotilo specifična certifikata Družini prijazno podjetje in Družbeno odgovoren delodajalec ter s tem samo merilo. Iz navedenega je zato mogoče razumno sklepati, da je moral ponudnik za priznanje enakovrednega certifikata izkazati izvajanje vseh ostalih ukrepov, ki jih je naročnik opredelil kot relevantne za presojo družbene odgovornosti delodajalca.

Na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo Državna revizijska komisija ugotavlja, da je v zvezi z izpolnjevanjem predmetnega merila izbrani ponudnik v svoji ponudbi predložil »Potrdilo o izvajanju ukrepov družbene odgovornosti skladno s Pravilnikom«, izdano dne 26. 1. 2026 s strani subjekta BE VARN Marko Perko s.p. (tj. Potrdilo), ter dva interna akta – Pravilnik o družbeni odgovornosti ter Pravilnik o plačah in drugih prejemkih.

Iz Potrdila izhaja, da izdajatelj za leto 2025 potrjuje vsakoletno izvedbo neodvisnega preverjanja ukrepov družbene odgovornosti, skladno s Pravilnikom o družbeni odgovornosti, pri čemer je navedeno, da je bilo posebej preverjeno izvajanje ukrepov na področjih: » (-) varnosti in zdravja pri delu, kjer ima podjetje vzpostavljene ukrepe za preprečevanje tveganja in promocijo zdravja zaposlenih; (-) usposabljanja zaposlenih, kjer podjetje sistematično skrbi za razvoj kompetenc, znanj in varnostnih veščin; (-) organizacije dela in pogojev dela, kjer podjetje omogoča

prilagoditve za zaposlene (npr. fleksibilen delovni čas, krajši delovni čas za starše); (-) enake možnosti in vključevanje ranljivih skupin, kjer podjetje zaposluje invalidne osebe; (-) odgovornega ravnanja z okoljem, kjer podjetje izvaja ukrepe za zmanjšanje porabe energije, ločeno zbiranje odpadkov in racionalno rabo virov.«

Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da niti iz Potrdila kot tudi ne iz Pravilnika o družbeni odgovornosti (na katerega se sklicuje Potrdilo in v katerega je vpogledala Državna revizijska komisija) ne izhaja, da bi bilo pri izbranem ponudniku preverjeno izvajanje vseh ukrepov, ki jih je naročnik v odgovoru na Portalu javnih naročil opredelil kot relevantne za presojo enakovrednosti certifikata. Vlagatelj utemeljeno opozarja zlasti na ukrep možnosti izplačevanja nagrad, ki ga je naročnik izrecno navedel med zahtevanimi ukrepi, vendar ga Pravilnik o družbeni odgovornosti ne ureja – temveč je predmet ločenega Pravilnika o plačah in drugih prejemkih, ki nagrade ureja v 12. členu. Ker je bilo torej Potrdilo izdano zgolj na podlagi preverjanja izvajanja ukrepov po Pravilniku o družbeni odgovornosti (in ne tudi Pravilnika o plačah in drugih prejemkih), iz njega ni mogoče ugotoviti, da bi bilo preverjeno tudi izvajanje tega ukrepa oziroma drugih morebitnih ukrepov, ki niso zajeti v navedenem pravilniku.

Državna revizijska komisija zato ugotavlja, da predloženo Potrdilo ne izkazuje izpolnjevanja vseh zahtev, ki jih je naročnik z odgovorom na Portalu javnih naročil določil za priznanje enakovrednega certifikata s področja družbene odgovornosti. Posledično pa naročnik ni imel podlage, da bi izbranemu ponudniku na tej podlagi priznal točke po merilu »*Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat*«.

Ker je Državna revizijska komisija že na podlagi navedenega ugotovila, da predloženo Potrdilo vsebinsko ne izpolnjuje zahtev razpisne dokumentacije glede enakovrednega certifikata, ni presojala nadaljnjih vlagateljevih navedb, ki se nanašajo na ostale očitke o neustreznosti predloženega Potrdila (tj. vprašanje ustreznosti izdajatelja Potrdila glede na njegovo usposobljenost in vprašanje izpolnjevanja naročnikove zahteve, da mora biti certifikat izdan s strani neodvisne zunanje institucije).

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da naročnik ni ravnal skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, ko je izbranemu ponudniku na podlagi v ponudbi predloženega potrdila, s katerim je dokazoval izpolnjevanje zahtev po merilu »*Družini prijazno podjetje ali pridobljen enakovreden certifikat*«, priznal točke po tem merilu.

Državna revizijska komisija je zato na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. Su 377/2025-50 z dne 27. 3. 2026.

Z razveljavitvijo odločitve o oddaji naročila v izpodbijanem delu se postopek oddaje javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. Na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in nadaljnjih vlogah zahteval tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju na podlagi 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) kot potrebne priznala naslednje opredeljene navedene stroške:

- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 3.728,46 EUR,
- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.500 točk po tar. št. 44/1 OT, kar ob upoštevanju vrednosti točke 0,60 EUR in 22 % DDV (pooblaščenca odvetniška družba je zavezanka za plačilo DDV) znaša 1.098,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku v višini 25 točk, izračunane v skladu s tretjim odstavkom 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk), kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 18,30 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašениh stroškov za postavki »konferenca s stranko«, saj je upoštevala, da predstavlja storitev, ki je vključena v storitve iz tarifne številke 44/1 OT, in je ni mogoče priznati kot samostojne storitve, ki ni zajeta v drugih tarifnih številkah OT (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije št. 018-83/2016, 018-17/2017, 018-081/2022, 018-049/2026).

Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala priglašene stroška odvetniških storitev za pripravo vloge z dne 5. 5. 2026 (s katero se je opredelil do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo) in vloge z dne 27. 5. 2026 (s katero se je opredelil do navedb izbranega ponudnika), ker je ocenila, da omenjeni vlogi, posledično pa tudi z njima povezani stroški (tako strošek odvetniških storitev in konferenca s stranko kakor materialni stroški), niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena, pa tudi drugi odstavek 2. člena OT). Vse, kar je bistveno za rešitev zadeve, je bilo namreč razvidno že iz zahtevka za revizijo, navedbe v teh dveh vlogah pa niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne stroške priznala stroške v višini 4.844,76 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa.

Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku,
- Ministrstvu za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.